

- 2) Artykuł 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że uprawniają one właściciela renomowanego indywidualnego znaku towarowego tworzonego przez znak testowy do sprzeciwienia się umieszczeniu przez osobę trzecią oznaczenia identycznego z tym znakiem towarowym lub do niego podobnego na towarach, które nie są ani identyczne, ani podobne do tych, dla których wspomniany znak towarowy został zarejestrowany, o ile zostanie wykazane, że poprzez takie umieszczenie osoba ta czerpie nienależną korzyść z charakteru odróżniającego lub z renomy owego znaku towarowego lub działa na szkodę tego charakteru lub tej renomy oraz że nie wykazała ona w tym przypadku istnienia „uzasadnionej przyczyny” takiego umieszczenia w rozumieniu przywoływanych przepisów.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Węgry) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-691/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) — Artykuł 199 ust. 1 lit. a) — Mechanizm odwrotnego obciążenia — Nienależna zapłata podatku przez odbiorcę usług na rzecz usługodawców na podstawie błędnie wystawionej faktury zgodnie z ogólnym systemem podatkowym — Decyzja organu podatkowego stwierdzająca zaległość podatkową obciążającą odbiorcę usług i oddalająca wniosek o odliczenie — Brak zbadania możliwości zwrotu podatku przez organ podatkowy)

(2019/C 206/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PORR Építési Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz zasady neutralności podatkowej i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one praktyce organu podatkowego, zgodnie z którą w przypadku braku podejrzeń o popełnieniu oszustwa organ ten odmawia przedsiębiorstwu prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, który przedsiębiorstwo to, jako usługobiorca, nienależnie zapłaciło dostawcy tych usług na podstawie faktury, którą dostawca ten sporządził zgodnie z ogólnym systemem podatku od wartości dodanej (VAT), podczas gdy właściwa transakcja podlegała mechanizmowi odwrotnego obciążenia, przy czym:

— przed odmową prawa do odliczenia organ podatkowy nie zbadał, czy wystawca tej błędnej faktury mógł zwrócić jej odbiorcy nienależnie zapłaconą kwotę VAT ani czy mógł on dokonać korekty tej faktury w ramach mechanizmu autokorekty zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi, uzyskując na tej podstawie zwrot nienależnie zapłaconego przez niego na rzecz skarbu państwa podatku, lub

— organ podatkowy nie zdecydował sam zwrócić odbiorcy tej faktury podatku, który nienależnie zapłacił jej wystawcy i który ten ostatni zapłacił następnie nienależnie na rzecz skarbu państwa.

Zasady te wymagają jednak, aby usługobiorca miał możliwość skierowania swojego wniosku o zwrot bezpośrednio do organu podatkowego, gdyby zwrot VAT nieprawidłowo wykazanego na fakturze przez dostawcę usług na rzecz usługobiorcy okazał się nadmiernie utrudniony lub niemożliwy, w szczególności w wypadku niewypłacalności usługodawcy.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — postępowanie wszczęte przez Allianz Vorsorgekasse AG

(Sprawa C-699/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Zawieranie umów o przystąpieniu do zakładowego funduszu prewencyjnego trudniącego się zarządzaniem składek na zakładową prewencję pracowniczą — Zawarcie umowy wymagające zgody pracowników lub ich przedstawicieli — Dyrektywa 2014/24/UE — Artykuły 49 i 56 TFUE — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji — Obowiązek przejrzystości)

(2019/C 206/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Allianz Vorsorgekasse AG

Przy udziale: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE, zasady równego traktowania i niedyskryminacji, a także obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie do zawarcia umowy o przystąpieniu między pracodawcą, podmiotem prawa publicznego, a zakładowym funduszem prewencyjnym, w celu zarządzania i inwestowania składek służących finansowaniu odpraw wypłacanych pracownikom tego pracodawcy, mimo że zawarcie takiej umowy nie wynika wyłącznie z woli pracodawcy, lecz wymaga zgody pracowników lub rady zakładowej.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.